

Gök Gürültüsünü Seven Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Gök Gürültüsünü Seven Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın kenarındaki güneşli bir çayırda, Daisy adında genç bir geyik uzun otların arasında seke seke gidiyordu. Yumuşak ten rengi tüyleri ışıktaki parlıyor, krem rengi göğüs lekesi gök mavisi atkısının altından görünüyordu. Böyle günleri severdi ama fırtınalı günleri daha da çok severdi. "Keşke gök gürültüsü hemen gelse," diye fısıldadı kelebeklere.

Daisy'nin uzun, sarkık kulakları her seste kıpırdıyordu. Yaprakları hışırdatan rüzgârı ve vızıldayan arıları dinledi. Ama en sevdiği ses, uzaklardan gelen derin, gümbürdeyen gök gürültüsüydü. "Gök gürültüsü gökyüzündeki büyük bir davul gibi," dedi yanından geçen bir salyangoza. Salyangoz kabuğuna saklandı, ama Daisy sadece gülümsedi. Bir sonraki fırtınayı sabırsızlıkla bekliyordu.

Yaşı meşe ağacının yanında, Daisy'nin en iyi arkadaşı tavşan Pip yonca kemiriyordu. Pip'in üzerinde iki küçük düğmeli, sıcacık hardal sarısı bir yelek vardı ve uzun, dik kulakları sağa sola dönüyordu. "Daisy," dedi Pip yumuşak bir sesle, "bugün mutlu görünüyorsun." "Öyleyim!" dedi Daisy. "Bulutlar yumuşacık ve gri. Bence gök gürültüsü geliyor!" Pip'in pembe burnu endişeyle kıpırdadı.

Gerçekten de çayırın üzerinde kara bulutlar toplandı. Rüzgâr daha sert esti ve ilk gök gürültüsü gökyüzünde yuvarlandı. Daisy'nin büyük, yumuşak kahverengi gözleri parladı. "İşte geliyor!" diye sevindi. Ama Pip'e döndüğünde arkadaşı gitmişti. Sadece yumuşacık pamuk gibi bir kuyruk, oyuk bir kütüğün içinde kayboluyordu. Daisy'nin kulakları endişeyle sarktı.

Daisy, Pip'i kütüğün derinliklerine sıkışmış, titrerken buldu. "Pip, ne oldu?" diye sordu nazıkçe. "Gök gürültüsü çok yüksek," diye fısıldadı Pip. "Beni korkutuyor." Daisy ne güldü ne de "Saçmalama" dedi. Yüksek seslerin ne kadar korkutucu olabileceğini hatırladı. "Korkmak normal," dedi. "Seninle dalga geçmem." Pip'in yuvarlak kara gözleri rahatlamayla kırıştı.

Daisy yardım etmek istedi. Fırtınalar sırasında kendini neyin güvende hissettirdiğini düşündü. "Bir fikrim var," dedi. "Sıcacık ve güvende hissedebileceğin şirin bir barınak yapalım." Pip kütükten dışarı baktı. "Bir barınak mı?" "Evet," dedi Daisy. "Gök gürültüsünün daha yumuşak duyulduğu bir yer. Birlikte yapabiliriz." Pip'in kulakları birazcık dikleşti.

Daisy küçük, örgü çantasını açtı ve bir yumak yumuşak ip çıkardı. "Dallar ve yapraklar kullanabiliriz," dedi. "Bir de bu ipekle her şeyi birbirine bağlarız." Pip başını salladı ve dal toplamaya yardım etti. Gök gürültüsü uzaklarda gümbürderken büyük meşe ağacının altında yan yana çalıştılar. Daisy fırtınanın korkulacak bir şey olmadığını söylemedi. Sadece arkadaşına yardım etti.

Meşenin iki kökü arasında kuru bir yer buldular. Daisy dalları üst üste dizerek duvarlar yaptı, Pip de boşluklara yapraklar sıkıştırdı. "Küçük bir ev gibi!" dedi Pip. Daisy dalları çantasındaki iple bağladı. Rüzgâr esti ama barınakları sapasağlam durdu. "Üzerine oturacak yumuşak bir şey lazım," dedi Daisy ve Pip yosun bulmaya hopladı.

Pip, patileri yumuřak yeřil yosunla dolu olarak dnd. Yosunu barınaęın zeminine yaydılar. "Çok řirin," dedi Pip, kendini çoktan daha sakin hissederek. Daisy gülmsedi. "Bak," dedi, "dışarı bakıp ıslanmadan yağmuru izleyebiliriz." Gk grlts yeniden gmbrdedi, ama bu kez Pip saklanmadı. Kçük barınaklarının iinde birlikteydiler.

Yağmur yağmaya başladı, yukarıdaki yapraklara tıp tıp diye vuruyordu. Daisy ve Pip barınaklarında yan yana oturdular. "Gök gürültüsü hâlâ yüksek geliyor," dedi Pip, kulakları kıpırdayarak. "Evet," dedi Daisy. "Ama burada güvendesin. Birlikte dinleyebiliriz." Pip derin bir nefes aldı. "Tamam," dedi Pip. "Deneyeceğim." Daisy, arkadaşının kendi tarzında cesur olmasıyla gurur duydu.

Barınağın içinden gök gürültüsü farklı duyuluyordu—daha yumuşak, uzaktaki bir davul gibi. Daisy onu yine de aynı şekilde sevdi. "Gümbür gümbür sesini seviyorum," dedi. Pip dinledi. "Artık biraz daha az korkutucu," diye itiraf etti Pip. "Hatta belki minicik bir parça güzel." Daisy "Ben sana söylemiştim" demedi. Sadece gülümsedi ve "Burada benimle olduğun için sevindim," dedi.

Gökyüzünü büyük bir şimşek aydınlattı ve Pip irkildi. Daisy yavaşça toynağıyla Pip'in patisine dokundu. "Çok parlaktı," dedi. "Ama gök gürültüsü şimdi geliyor." Beklediler ve gümbürtü başlarının üzerinde yavaşça yuvarlandı. "Üçe kadar saydım," dedi Pip. "Ve o kadar korkmadım." Daisy'nin kalbi ısındı. "Harika gidiyorsun," dedi.

Fırtına geçmeye başladı. Yağmur çiselemeye döndü ve gök gürültüsü uzaklara gitti. "Başardık!" diye sevindi Pip. "Güvende ve sıcacık kaldık." Daisy başını salladı. "Ve sen cesurdun," dedi. "Korkmak da normal, gök gürültüsünden keyif almak da. Farklı şeyler hissedip yine de arkadaş kalabiliriz." Pip, Daisy'ye sıkıca sarıldı.

Güneş görüldüğünde Daisy ve Pip barınaklarından dışarı çıktılar. Çayır yağmur damlalarıyla pırıl pırıl parlıyordu. "Bunu benimle yaptığın için teşekkürler," dedi Pip. "Artık korktuğumda nereye gideceğimi biliyorum." Daisy gülümsedi. "Her zaman," dedi. "Ve bir sonraki fırtınada yine birlikte dinleyebiliriz—sen barınakta, ben hemen yanında."

O günden sonra, kara bulutlar ne zaman toplansa Pip kütüğe saklanmadı. Bunun yerine meşenin altındaki şirin barınağa koştular. Daisy girişte oturup mutlu bir iç çekişle gök gürültüsünü dinlerken Pip içeride kendini güvende ve sıcak hissedirdi. Daisy, Pip'in duygularına saygı gösterdiği ve Pip de Daisy'nin iyiliğine güvendiği için dostlukları daha da güçlendi.

Ve böylece, ormanın kenarındaki çayırdaki iki arkadaş farklı duyguların sorun olmadığını gösterdi. Daisy hâlâ gök gürültüsünü severdi ve Pip bazen hâlâ biraz korkardı. Ama paylaştıkları özel bir yerleri vardı ve her zaman birbirlerini dinlerlerdi. Çünkü nazık ve saygılı olmak her dostluğu çiçek açtırır, gökyüzü yüksek sesle gümbürdese bile.